

Pitpalacul

Flavius Laurian Duverna

Pitpalacul

Mai dincolo, spre livadă
Lângă-o margine de lac,
Glas a fost în primăvară
C-a sosit din nou în țară,
De cu zori când toate tac
Cântul drag, de Pitpalac.

Și-a pus cuibul în grăbire
Într-un lan verde de grâu,
- Și-acolo puii-au crescut
Și cu drag i-a-ntreținut -
Lângă-un șipot de pârâu
Până spicu-a fost la brâu.

Și după ce-a fost secerat
Lanul rămânând miriște,
Și-a luat puii, și-a plecat
Mai aproape, lângă sat,
Într-altul de porumbiște
Siguri putând să se miște.

O! Și-n fiecă dimineată
Cântul său ne-nveselește
Cu strigarea sa pe nume,
Să trezească doru-n lume,
Cum că vara se sfârșește
Și toamna se pregătește.

Toți spre țările mai calde
Își simte acum plecarea;
Familia-i, mult mai mare
Și-are atâta, de zburare,
Până ce vor trece marea
Scrutând cu iubire zarea.

Le-a pus Tatăl în instinct
Timpul când s-or despărți
De-ale țării, - plaiuri dragi,
Cu codrii de brazi și fagi -
Spre-alte locuri, de-a trăi
Pân-ce-acas'... vor reveni.

Flavius Laurian Duverna
12 august 2014